

KLÄDD FÖR: WALLRAFF

David Baas om att smälta in bland huliganer.

BERÄTTAT FÖR Maria Kowalska Elleberg

”Kläderna är alltid viktiga när man wallraffar. Man får gärna klä sig lite tråkigt, och det viktigaste är att smälta in. Förra våren åkte jag med en Finlandsfärja med prostituerade som hade ordnat en resa för sig och sina kunder. Hur klär man sig för det? Man klär sig för en Finlandsfärja, tar på sig en kavaj som är två storlekar för stor och randig skjorta.

Med Swedish Defence League visste jag att många av de jag skulle träffa hade huligantendenser, så jag tänkte att jag ville klä mig så. Jag försökte ha någon sorts casual-stil, och köpte ett par vanliga mörkblå jeans på Filippa K. Ungefär en storlek större än jag brukar ha, så att de var hyfsat rörliga eftersom demonstrationerna ofta är våldsamma. Jag hittade en bra tröja, en långärmad mörkblå piké från Stone Island som både funkade med min dolda kamerautrustning och kom från ett välkänt huliganmärke. Till det hade jag ett par vita Givenchy-sneakers. Jag funderade lite på att raka av håret också, men så bestämde jag mig för att låta det vara. Inte alla svenskar såg ut som såna där brittiska hårdföra huliganer.

På demonstrationsdagens morgon testade jag hela utstyrseln med utrustningen. Det ligger en hel del träning bakom det där. Det är viktigt att veta hur man ska stå och röra sig för att få med allt på bild.

Före själva demonstrationen samlades vi svenskar med många av de andra demonstranterna och drack öl i en timme, men många hade varit där sen tidigt på förmiddagen. Vi åkte tunnelbana från King's Cross. Tågen var reserverade för demonstranterna, polisen ville inte ha en massa fotbollshuliganer tillsammans med turister och barnfamiljer. Det blev en jättelång väntetid eftersom det var runt 2 000 demonstranter och alla skulle på samma tåg på samma station. Demonstrationen höll sen på i sex, sju timmar.

Flera av medlemmarna i Swedish Defence League hade egenhändigt upptryckta svarta hoodies som det stod SDL på. Några hade

David Baas infiltrerar Swedish Defense League, 2011.

keps, och det var en hel del pikétröjor från Lonsdale. Några hade lortiga t-shirtar och andra var helt klädda i Burberry-kläder, det såg nästan ut som uniformer. De var väldigt medvetna i sina klädval, något som finns kvar från tiden då man först började slåss i samband med fotbollsmatcher. Då valde många att ta på sig det finaste och dyraste de hade för att polisen inte direkt skulle se att de var huliganer.

Jag tror att jag var hjälpt av att ha på mig de kläderna jag hade. Att komma dit i en vanlig skjorta och finskor, det hade inte fungerat. En av de första frågorna jag fick var faktiskt på grund av pikétröjan. Det var en Hammarbyhuligan som frågade om jag tillhörde Djurgårdens huliganfirma. Eftersom man inte vill skapa några bråk svarade jag bara lite undvikande. I det läget tänker man på att fortsätta

vara i sin karaktär och på att göra jobbet, men det är en ganska farlig situation. Många av svenskarna hade som uttalat mål att slåss. Det kanske inte var så viktigt vad de demonstrerade mot, utan de ville vara med där det var lite action. Det skedde rusningar och polisen gjorde framryckningar. Sen började det flyga halvfulla 66cl ölflaskor. Får man en sån i huvudet så känns det!

Kläderna har jag kvar, de är klippta och sydda i för kamerautrustning, men går fortfarande att använda. Men den där pikétröjan, den har jag inte på mig så ofta.”

DETTA HAR HÄNT

PLATS: *London, Storbritannien*

TID: *3 september 2011*

Journalisten David Baas är en av Sveriges flitigaste wallraffare, uppmärksammande bland annat för sina undercover-rapporter om samtliga riksdagspartiers ungdomsförbund. 2011 infiltrerar han den islamofobiska organisationen Swedish Defence League. David åker till London för att delta i en främlingsfientlig demonstration organiserad av gruppens engelska motsvarighet. Han filmar händelseförloppet med dold kamera. Materialet visas sedan på Expressens sajt och i SVT:s Uppdrag granskning.